

19/09

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 16 april 2019 door de heer A, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen de heer drs. B, hierna te noemen verweerder, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in het NIP-register psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennis genomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 16 april 2019;
- het verweerschrift met bijlagen d.d. 25 juni 2019;
- de brief van de secretaris van het College aan de gemachtigde van verweerder van 16 juli 2019 met het verzoek om aanvulling van het verweer;
- De brief van de secretaris van het College aan de raadsman van klager (abusievelijk gedateerd) 15 juli 2019 waarin hem een afschrift van de brief van 16 juli 2019 ter informatie wordt toegezonden;
- de aanvulling op het verweer d.d. 26 augustus 2019.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 18 september 2019, waarbij klager en verweerder aanwezig waren. Klager werd bijgestaan door mr. P, advocaat. Verweerder werd bijgestaan door mr. drs. Q.

II De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan:

- a. Klager, geboren in 1997, was in 2011 als fietser betrokken bij een verkeersongeval met een personenauto. Klager heeft hierbij lichamelijk letsel opgelopen.
- b. In het kader van de letselschadeafwikkeling ten gevolge van het ongeval is tussen de medisch adviseur van de verzekeraar van de automobiliste (hierna de verzekeraar) en de medisch adviseur van de advocaat van klager (externe opdrachtgevers), overeenstemming bereikt over het laten verrichten van een neurologische expertise bij klager door dr. C, neuroloog (hierna te noemen de neuroloog).
- c. Verweerder is als klinisch psycholoog, neuropsycholoog en gezondheidszorgpsycholoog werkzaam in zijn praktijk M te X.
- d. Verweerder heeft (kennelijk als onderdeel van het bij klager te verrichten onderzoek) op verzoek van de neuroloog een neuropsychologische expertise bij klager verricht. Externe opdrachtgevers voor dit neuropsychologische onderzoek waren eveneens de medisch adviseur van de verzekeraar en de medisch adviseur van de advocaat van klager.
- e. Het neuropsychologisch onderzoek heeft op grond van een standaardvraagstelling (die aan het College is overgelegd) op 30 en 31 januari 2017 plaatsgevonden.
- f. De resultaten van het onderzoek zijn door verweerder weergegeven in een onderzoeksrapport dat op 28 april 2017 in concept aan klager is toegestuurd (hierna te noemen het concept-rapport). In de begeleidende brief is klager gewezen op zijn correctie- en blokkeringsrecht. Ook heeft verweerder in deze brief aangeboden het concept-rapport mondeling toe te lichten

aan klager. Klager kreeg daarbij tot 14 mei 2017 de tijd het correctierecht uit te oefenen. Indien klager voor die datum niets zou laten horen zou verweerder de rapportage aan de opdrachtgever sturen.

- g. Na diverse pogingen van verweerder om in contact te treden met klager over het concept-rapport heeft de vader van klager uiteindelijk op 23 mei 2017 via e-mail aan verweerder laten weten dat correcties hierop spoedig zouden volgen.
- h. Op 31 mei 2017 heeft verweerder - omdat hij nog steeds niets had gehoord - aan klager en zijn vader bericht dat - als hij vóór 3 juni 2017 niets van hen zou horen - hij de rapportage zou doorsturen aan de opdrachtgever.
- i. Verweerder heeft op 2 juni 2017 het concept-rapport desverzocht aan de advocaat van klager gemaild in een bijlage. Verweerder heeft daarbij de neuroloog en mr. R, schaderegelaar van de verzekeraar (hierna te noemen de schaderegelaar) in de cc opgenomen.
- j. Toen verweerder bemerkte dat dit was gebeurd, heeft hij de neuroloog en de schaderegelaar diezelfde dag na 2 uur en 40 minuten wederom gemaild en hen gevraagd de bijlage met daarin het concept-rapport niet te openen en dit ongezien te vernietigen. Vervolgens hebben beide adressanten verklaard dat zij niet van het concept-rapport hebben kennisgenomen.
- k. Verweerder heeft op 6 juni 2017 de onder i. en j. weergegeven gang van zaken aan de advocaat van klager gemeld en heeft hem zijn excuses aangeboden.
- l. Bij e-mailbericht van 15 juni 2017 heeft de advocaat van klager aan verweerder gemeld dat klager zich wat betreft het de rapportage op zijn blokkeringsrecht beroept, met name door het feit dat het concept-rapport op voorhand aan de schaderegelaar is toegezonden, en daarnaast zet klager vraagtekens bij de observaties en conclusies van verweerder
- m. Bij brief van 5 juli 2017 heeft verweerder aan de neuroloog bericht dat klager zich beroept op zijn blokkeringsrecht en dat geen rapport zal worden uitgebracht.
- n. Het concept-rapport is in deze procedure als productie overgelegd. De in de rapportage opgenomen conclusie luidt – voor zover hier van belang - als volgt:
“(...)Er zijn geen aanwijzingen voor specifieke neuropsychologische functiestoornissen of cognitieve stoornissen die rechtstreeks herleid zouden kunnen worden tot het ongeval (...) en die het algehele functioneren nadelig kunnen beïnvloeden. (...)”

III Het standpunt van klager en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerder in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen:

1. Hij heeft het concept-rapport zonder toestemming van klager aan de neuroloog en de schaderegelaar gestuurd;
2. Het concept-rapport is onzorgvuldig tot stand gekomen omdat daarin vergaande conclusies worden getrokken die niet uit de onderzoeksbevindingen volgen. Ook heeft verweerder bij de opstelling van het concept-rapport ten onrechte geen aandacht geschonken aan het medisch dossier, en de (school-)geschiedenis van klager. Daarnaast heeft hij niet overlegd met klagers ouders, familieleden, behandelaars en/of docenten.

Klager heeft aangevoerd dat hij deze klacht heeft ingediend omdat de vergaande en onjuiste conclusies van het rapport de verdere afwikkeling van de letselschade als gevolg van het ongeval in de weg blijven staan. Volgens klager heeft verweerder het concept-rapport doelbewust doorgezonden aan de schaderegelaar en heeft deze, anders dan hij zegt, dit rapport ingezien. De schaderegelaar wil hierdoor niet instemmen met een nieuwe expertise en de schadeafwikkeling zit muurvast, aldus ten slotte klager.

IV Het standpunt van verweerder

Verweerder heeft betreffende klachtonderdeel 1 erkend dat hij niet zorgvuldig heeft gehandeld door de rapportage aan de neuroloog en de schaderegelaar te sturen. Verweerder refereert zich aan het oordeel van het College wat betreft dit klachtonderdeel.

Wat betreft klachtonderdeel 2 heeft verweerder primair aangevoerd dat klager niet-ontvankelijk is in zijn klacht omdat het hier gaat om de beoordeling van een concept-rapportage.

Subsidiar heeft verweerder (bij aanvullend verweerschrift) dit klachtonderdeel inhoudelijk gemotiveerd betwist.

Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal hierop in het onderstaande nader worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

V.1. Wat betreft klachtonderdeel 1 (het abusievelijk verzenden van het concept-rapport aan de neuroloog en de schaderegelaar) is het College van oordeel dat verweerder hiermee artikel 81 van de Beroepscode heeft overtreden. Hij heeft immers zonder toestemming van klager het concept-rapport per mail aan deze derden verzonden. Verweerder heeft echter direct nadat hij bemerkte dat dit was gebeurd aan de neuroloog en de schaderegelaar een herstelmail gezonden waarbij hij hen heeft gewezen op deze omissie en hen heeft verzocht het concept-rapport ongelezen te vernietigen. Vervolgens hebben beiden verklaard hiernaar gehandeld te hebben. Daarbij komt dat – anders dan klager stelt – niet vast is komen te staan dat het concept-rapport inmiddels toch gelezen zou zijn door de schaderegelaar. Het enkele feit dat de verzekeraar het uitbrengen van een nieuwe expertise vooralsnog heeft geweigerd, is onvoldoende reden om dit aan te nemen. Het College is van oordeel dat de handelwijze van verweerder dus weliswaar niet geheel juist is geweest waardoor de klacht gegrond is, maar niet zodanig ernstig is dat hem hiervoor een maatregel moet worden opgelegd. Hierbij heeft met name meegespeeld dat verweerder er direct alles aan heeft gedaan om schade voor klager te voorkomen en van meet af aan ook jegens de advocaat van klager open is geweest over zijn ongelukkige handelwijze in deze. Klachtonderdeel 1 is hiermee gegrond zonder dat aan klager ter zake een maatregel zal worden opgelegd.

V.2. Wat betreft klachtonderdeel 2 overweegt het College als volgt.

Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling van de klacht is geïnformeerd naar de status van het rapport. Klager heeft zich immers op zijn blokkeringsrecht beroepen. Ter zitting heeft de advocaat van klager weliswaar aangegeven dat het rapport inmiddels was gedeblokkeerd, maar niet is gebleken dat derden (onder wie de verzekeraar) over het rapport beschikken. Het College houdt het dan ook ervoor dat het concept-rapport nog steeds is geblokkeerd en dat klager in zoverre geen belang heeft bij zijn klacht. Klager heeft in het voorjaar van 2017 geen gebruik gemaakt van zijn recht op correctie. Ook is hij toen niet ingegaan op het aanbod van verweerder om uitleg te krijgen bij de conclusies die zijn weergegeven in de rapportage.

De door de medisch adviseur van de advocaat van klager opgestelde brief d.d. 20 juni 2017 waarin wordt geconcludeerd dat het rapport inhoudelijk niet kan dienen ter afwikkeling van de casus is niet doorgestuurd aan verweerder. Pas twee jaar later, bij de indiening van de klacht in april 2019, is deze brief en een tweede brief van gelijke strekking van deze medisch adviseur d.d. 19 maart 2019 met verweerder gedeeld. De klacht is vooral ingegeven door de onjuiste veronderstelling dat de schaderegelaar en de verzekeraar over het rapport beschikken en daardoor of daarmee de schade-afwikkeling frustreren. De verzekeringskwestie gaat echter het College in beginsel niet aan. Klager heeft dan ook geen belang bij de behandeling van zijn klacht die dan ook niet verder zal worden behandeld (artikel 2.1.3 lid 1 van het Reglement voor het Toezicht).

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart klachtonderdeel 1 gegrond zonder een maatregel op te leggen;
- neemt de klacht zoals geformuleerd in klachtonderdeel 2 niet in behandeling.

Aldus gewezen op 18 september 2019

door:

mr. P.B. Martens, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
drs. I.A.M. Boonekamp,
dr. H.F.A. Diesfeldt,
dr. T.A.W. van der Schoot,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

P.B. Martens.